

Finansal kiralama işlemlerinin vergilendirilmesindeki özellikli durumlar

Hakan Güzeloğlu

1. Giriş

Gelişmekte olan ülkelerde her beş makine ekipman yatırımdan bir tanesi leasing yoluyla finanse edilmektedir. Bu oran Amerika'da ise yaklaşık her üç yatırımın biri şeklinde gerçekleşiyor. Finansal Kiralama Derneği'nin (FİDER) yayımlanmış olduğu Euromoney 2008 Dünya Leasing Yılığında alınan verilere göre Amerika yatırımlardaki leasing payı ile açık ara önde gitmektedir.

Öte yandan 1986 yılında ilk leasing şirketinin kurulduğu ülkemizde ise 30.12.2007 tarihindeki KDV oranlarının finansal kiralama şirketleri açısından şok olarak nitelendirilecek bir kararla yüzde 1'den yüzde 18'e çıkarılması sonucunda leasing sektöründeki geriye gidiş küresel ekonomik krizin de ortaya çıkması ile yerini dramatik bir şekilde düşüşe bırakmış durumdadır. Finansal Kiralama Derneği FİDER'in yayımlanmış olduğu verilere göre Türkiye'de 2008 yılı leasing işlem hacmi 5.302.580 bin USD olarak gerçekleşmiş. 2008 yılı işlem hacmini bir önceki sene olan 2007 ile karşılaştırdığımızda (8.203.242 bin USD) daralmanın % -35 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

2007 yılında imzalanan finansal kiralama sözleşme adedine baktığımızda bu sayı 51.519 iken 2008 yılındaki sözleşme adedinin 19.878 olarak gerçekleştiğini görüyoruz. Bu sayılar da Türkiye'de leasing sektöründeki daralmanın ne kadar ciddi boyutlarda olduğunu bir kez daha ortaya çıkarmaktadır.

İşbu yazımızda, leasing işlemlerinin vergilendirilmesinde ortaya çıkan özellikli durumlardan bazılarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

2. Leasing işlemlerinde farklı KDV oranlarının uygulanması

30.12.2007 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 2007/13033 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile katma değer vergisi oranlarında değişiklikler yapılmış, finansal kiralama işlemlerinde uygulanacak KDV oranı 30.12.2007 tarihinden sonra düzenlenecek sözleşmeler için kiralamaya konu malın tabi olduğu KDV oranına eşitlenmiştir.

Yapılan bu düzenleme, uygulamadaki % 1'lik leasing KDV oranının malın tabi olduğu ve ekseriyetle uygulanan % 18 oranına çıkarılması anlamına gelmektedir. Söz konusu Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca 30.12.2007 tarihinden önce düzenlenen finansal kiralama sözleşmeleri için herhangi bir oran değişikliği yapılmamış olup, bu sözleşmelere ilişkin düzenlenen faturalar için eski oranların uygulanmasına devam edilerek KDV oranları açısından 30.12.2007 öncesi ve sonrası olarak dual (ikili) bir vergileme sistemi yaratılmıştır.

Yürürlükteki mevcut düzenlemeye göre finansal kiralama sözleşmesinde uygulanacak KDV oranı 30.12.2007 tarihinden sonra düzenlenecek sözleşmeler için kiralamaya konu malın tabi olduğu orana getirilmekte iken, bu tarihten önce imzalanarak şu an yürürlükte olan sözleşmelerde ise indirimli KDV oranı (genellikle %1) uygulanmaktadır.

Sektörün bilgisi dışında ani bir kararla yapılan bu radikal değişiklik haricinde 2008 ve 2009 yıllarında KDV ile ilgili pek çok Bakanlar Kurulu Kararları yayımlanmıştır. Bu kararlar ile KDV oranlarında değişiklikler ve geçici KDV oran indirimleri gerçekleştirilmiştir. Her bir değişiklik leasing şirketleri açısından düzenleyecekleri faturaların KDV oranlarının ne olacağı sorusunu gündeme getirmiştir. Artık leasing şirketleri fatura dönemleri öncesinde finansal kiralamaya konu edilen mallarda herhangi bir KDV değişikliği olup olmadığını ve bu değişikliklerin dual sistemde hangi finansal kiralama sözleşmelerine uygulanacağını sorgular hale gelmiştir.

KDV oranlarına ilişkin son iki yılda yapılan çok sayıda düzenlemelerin leasing işlemlerini kiracı ve kiralayan açısından karmaşık hale getirdiği açıkça görülmektedir.

Kanaatimizce, geçici KDV indirimlerinin yapıldığı dönemlerde finansal kiralamaya konu edilen malla ilgili yürürlükte olan KDV oranı ne ise finansal kiralama şirketinin o KDV oranını uygulaması, geçici KDV indirim dönemi sona erdikten sonra ise indirimli KDV oranını değiştirerek yürürlükteki KDV oranı ile fatura edilmesi gerekmektedir.

3. Kiracı değişikliğinde ve KDV uygulamasında Vergi İdaresi'nin görüşü

5582 sayılı "Konut Finansmanı Sistemine İlişkin Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" ile Finansal Kiralama Kanunu'nun 15. maddesine eklenen bentle kiracıya maddede belirtilen şartlarla sözleşmeyi devretme hakkı tanınmıştır.

Buna göre, tüketicilerin konut edinmesine veya yatırımlara finansman sağlayan finansal kiralama işlemlerinde kiracı, kiracılık sıfatını ve/veya sözleşmeden doğan hak ve/veya yükümlülüklerini, kiralayandan yazılı izin alınması kaydıyla devredebilecektir. Devir nedeniyle finansal kiralama sözleşmesinde yapılan kiracı değişikliğinin, Finansal Kiralama Kanunu'nun 8. maddesi çerçevesinde tescil edilmesi veya şerh olunması zorunlu bulunmaktadır.

Leasing işlemlerinde sıkça rastlanan kiracı değişikliğinde uygulanacak KDV oranları açısından mevcut sözleşmenin 30.12.2007 öncesi ve sonrası olma durumuna göre aynı şekilde mi devam edeceği yoksa farklı bir oran mı uygulanması gerektiği hususunda birçok soru akla gelmektedir. Vergi İdaresi bu konuya ilişkin vermiş olduğu görüşlerde özellikle KDV ile ilgili sorunlara yönelik açıklamalar yapmıştır.

25.02.2008 tarihinde Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı tarafından kiracının devri ile ilgili verilen bir özalgede; kiracının değişmesine ilişkin tüm hak ve yükümlülükler eski sözleşmeye ek bir devir sözleşmesi olduğundan yeni bir sözleşme olarak kabul edilmeyeceği ve eski KDV oranının uygulanabileceği belirtilmiştir. Söz konusu özalgede yeni sözleşmenin değişen hükümlerinden bahsedilmemiştir.

Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı tarafından yine kiracı devrine ilişkin verilen başka bir özalgede sözleşmenin belirleyici unsurlarından bahsedilerek, sözleşme taksit vadelerinin sayısının, tutarlarının değiştirilerek sözleşme tadili yapılması durumunda yeni kiracının eski kiracının tüm hak ve yükümlülüklerini devralmadığından ve sözleşmenin bütünlüyci unsurlarının değişmiş olacağından sözleşmenin yeni bir sözleşme kabul edileceği ve işleme konu olan malın KDV oranının uygulanması gerektiği ifade edilmiştir.

En son 2009 yılında İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı Mükellef Hizmetleri KDV Grup Müdürlüğü tarafından verilen bir özalgede ise finansal kiralama sözleşmesine konu edilen malın niteliğinde bir değişiklik yapılmaksızın sadece sözleşmenin peşinat tutarının artırılması ve kira bedelinin ödenmeyen kısmının vadesine ilişkin düzenlenecek ek finansal kiralama sözleşmesinde ilk sözleşme hükümlerinin esas alınacağı belirtilmiştir.

Yukarıda yer verilen özalgelerden de görüleceği üzere, kiracı devri işlemlerindeki esas konu devirlerde imzalanmış olan sözleşmenin bütünlüyci unsurlarının değişip değişmediğinin tespiti dir.

Eğer 30.12.2007 öncesi imzalanmış ve yürürlükte olan bir finansal kiralama sözleşmesinde sözleşmenin bütünlüyci unsurları olan taksit sayıları, vadeler ve tutarlar değişmeden başka bir kiracıya devir yapılıyor ise finansal kiralama şirketinin KDV uygulaması açısından bir değişiklik yapmasına gerek olmayacak, eski sözleşmeye göre uyguladığı KDV oranı ve diğer şartlar kiracı devri sonrasında da aynen devam edecektir. Ancak kiracı devri ile sözleşmedeki bütünlüyci unsurlar değişiyor ise artık yeni bir sözleşmeden bahsedileceğinden devir sonrası düzenlenecek faturalardaki KDV'nin (30.12.2007 sonrası uygulama kapsamında) finansal kiralama konu edilen malın KDV oranı olarak dikkate alınması gerekecektir.

4. Finansal kiralama işlemlerinde kiralayan değişikliğinde KDV uygulaması

Finansal Kiralama Kanunu'nun "Mülkiyetin üçüncü kişiye devri" başlıklı 18'nci maddesinde sözleşmede aksi öngörülmemişse kiralayanın, malın mülkiyetini bir üçüncü kişiye devredemeyeceği belirtilmiştir.

Aynı maddede sözleşmede bu yetkinin tanıdığı durumda devrin, ancak başka bir kiralayana yapılabileceği ifade edilmiş, devir alanın ise sözleşme hükümlerine uymak zorunda olduğu belirtilmiştir. Maddede, devrin kiracıya karşı geçerli olmasının kiracının devre ilişkin haberdar edilmesine bağlı olduğu hükmü de yer almaktadır.

30.12.2007 tarihi öncesi imzalanmış ve % 1 KDV oranı uygulanan bir finansal kiralama sözleşmesinin başka bir leasing firmasına (kiralayan) devrinde uygulanacak KDV oranının eski sözleşmede uygulanacak oran mı olacağı, yoksa yeni sözleşme olarak kabul edilip KDV oranının finansal kiralama konusu malın tabii olduğu oranın mı uygulanması gerektiği konusunda mevzuatta bir belirleme yapılmamıştır.

Yazımızın kiracı değişikliği ile ilgili bölümünde belirtilen son dönemde verilmiş olan bir özalgede, kiracı değişikliğinin kira sözleşmesinde bir tadil yapılmadan eski kiracının tüm hak ve yükümlülüklerinin aynen devraldığı devir sözleşmesi niteliğinde yapılması halinde, sözleşmenin yeni bir sözleşme hükmünde

olmayacağı belirtilerek eski KDV oranının geçerli olacağı ifade edilmiştir. Bildiğimiz kadarı ile kiralayan değişikliği ile ilgili olarak ise bugüne kadar Vergi İdaresince verilen bir görüş bulunmamaktadır.

Katma değer vergisi uygulaması açısından kiralayan değişikliğinde 2 temel hususun ayrı ayrı dikkate alınması önem taşımaktadır. Bunlardan birincisi leasing firmasının diğer leasing firmasına düzenleyeceği mal ve anapara devrine ilişkin faturadaki KDV oranının ne olacağı, diğeri ise sözleşmeyi devralan leasing firmasının müşterisine düzenleyeceği faturalarda hangi KDV oranını uygulayacağıdır.

Kiralayan devrinde, gerçekleşecek olan toplam mal ve anapara kira alacağının devrinin eğer devir işlemi kira sözleşmesinde bir tadil yapılmadan eski kiracının tüm hak ve yükümlülüklerinin aynen devralınması şeklinde yapılıyorsa, uygulanması gereken KDV oranının eski finansal kiralama sözleşmesinde uygulanan oran olması gerektiği düşüncesindeyiz.

Sözleşmeyi devralan leasing firmasının müşterisine düzenleyeceği faturalarda hangi KDV oranının uygulanacağı konusunda ise devre konu kira sözleşmesinde bir tadil yapılmadan sözleşmenin tüm şartları aynı kalarak devir gerçekleşiyorsa eski finansal kiralama sözleşmesinde uygulanan KDV oranının, eğer aksi oluyorsa da müşteriye düzenlenecek faturalardaki KDV oranının finansal kiralama konusu malın tabi olduğu KDV oranı olması gerektiği kanaatindeyiz.

5. Finansal kiralama şirketinin yükümlülüğünde olan vergi, resim, harç ve fon gibi ödemelerin kiracıya yansıtılması işlemi KDV'ye tabi olacak mı?

Finansal kiralama işlemlerinde işleme konu olan mala ilişkin olarak yapılan tapu harcı, damga vergisi, motorlu taşıt vergisi gibi ödemeler ilk ödeme anında katma değer vergisine tabi tutulmadığından uygulamada bu harcamaların finansal kiralama şirketi tarafından masraf yansıtması yoluyla söz konusu kiracıya yansıtılmasında katma değer vergisine tabi olup olmayacağı konusunda farklı görüşler bulunmaktadır.

Maliye Bakanlığı'nca masraf aktarımı ile ilgili daha önce verilen özelgelere masraf aktarımının bir mal ve hizmet karşılığını teşkil etmediğinden prensip olarak katma değer vergisine tabi olmadığı belirtilmiştir. Özelgelere yapılan giderin mahiyetine göre katma değer vergisi karşısındaki durumunun belirlenmesi gerektiği, eğer gider katma değer vergisine tabi ise indirim mekanizmasının çalışmasını sağlamak amacı ile bu giderin aktarımında katma değer vergisi hesaplanması gerektiği, gider katma değer vergisinden istisna ise istisnaya işlerlik kazandırmak için bu giderin aktarımında katma değer vergisi uygulanmaması gerektiği ifade edilmektedir.

Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından damga vergisi yansıtma işlemi için bir şirkete verilen özalgelerde şirketin diğer firmalarla yapmış olduğu sözleşmelere ilişkin beyan ederek ödemiş olduğu damga vergisinin daha sonra karşı tarafa birebir yansıtılması işlemi herhangi bir teslim veya hizmetin karşılığını oluşturmadığından katma değer vergisine tabi olmayacağı açıklanmıştır.

Ancak Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından verilen başka bir özalgelerde ise finansal kiralama şirketinin yükümlülüğünde olan motorlu taşıt vergisinin kiracıya yansıtılması işlemi finansal kiralama işlemine ait bedelin bir unsuru mahiyetinde kabul edildiğinden katma değer vergisine tabi tutulması gerektiği belirtilmiştir.

Bu kapsamda, finansal kiralama sözleşmesi gereği kullanım hakkı kiracıya ait olan finansal kiralama konusu mallara ilişkin KDV'ye tabi olmayan harcamaların motorlu taşıt vergisi, gayrimenkul alım satım harcı gibi kiracıya birebir yansıtıldığı ve bu yansıtma işleminin herhangi bir teslim veya hizmetin karşılığını oluşturmadığı iddia edilse bile, Gelir İdaresince verilmiş olan özalgelerde bu tür harcamaların finansal kiralama işlemine ait bir bedel olarak değerlendirilip fatura düzenlenerek KDV'ye tabi tutulmasının istendiği görülmektedir.

6. Teşvik belgeli yatırımlardaki KDV istisnası uygulaması

Katma Değer Vergisi Kanunu'nun "Araçlar, Petrol Aramaları ve Teşvik Belgeli Yatırımlarda İstisna" başlıklı 13. maddesinin (d) bendinde yatırım teşvik belgesi sahibi mükelleflere belge kapsamındaki makine ve teçhizat teslimlerinin KDV'den müstesna olduğu hüküm altına alınmıştır.

Yatırım teşvik belgesi sahibi bir şirket öngördüğü makine teçhizat yatırımını direkt olarak kendi finansal kaynakları yardımıyla gerçekleştirdiğinde söz konusu makine ve teçhizatın teslimi katma değer vergisine tabi olmayacaktır.

Öte yandan, yatırımcı yatırım teşvik belgesi kapsamındaki makine ve teçhizatı finansal kiralama yoluyla temin etmek istediği durumda ise katma değer vergisi bakımından dezavantajlı bir durum ile karşılaşmaktadır. Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 13. maddesine göre teşvik belgesi kapsamındaki makine ve teçhizatın tesliminde KDV

İstisnası olmakla birlikte bu ekipmanın finansal kiralama yoluyla temini halinde düzenlenecek kira faturalarında herhangi bir istisna görülmediği için malın tabi olduğu oranda KDV hesaplanması söz konusudur.

30.12.2007 tarihinde yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararı ile yapılan düzenlemede, KDV açısından malın finansal kiralama yoluyla temini ile finansal kiralama olmadan temini arasında fark olmaması amaçlanmıştır. Ancak teşvikli mallara ilişkin bu düzenleme leasing açısından haksız rekabet yaratmaktadır.

Yatırım teşvik belgesi kapsamındaki malların finansal kiralama yoluyla temini ile ilgili yapılacak bir kanuni düzenleme ile kira faturalarında KDV istisnasının sağlanması haksız rekabeti ortadan kaldırması ve KOBİ'lerin finansmanının teşviki açısından faydalı olacağı görüşüdeyiz.

7. Finansal kiralama şirketlerince ayrılan özel ve genel karşılıkların kurumlar vergisi kanunu uyarınca gider kabul edilmesi mümkün mü?

Bankacılık Kanunu'nun 93'ncü maddesi ile Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, diğer kanunlarda ve ilgili mevzuatta yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla finansal kiralama şirketlerinin; kuruluş ve faaliyetlerini, yönetim ve teşkilat yapısını, birleşme, bölünme, hisse değişimini ve tasfiyelerini düzenlemek, uygulamak, uygulanmasını sağlamak, uygulamayı izlemek ve denetlemek ile görevlendirilmiş ve yetkilendirilmiştir.

Bu yetki kapsamında Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından 20 Temmuz 2007 tarihli ve 26588 sayılı Resmi Gazete'de "Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketlerince Alacakları İçin Ayrılacak Karşılıklara İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ" yayımlanmıştır. Leasing şirketleri söz konusu Tebliğ uyarınca özel ve genel karşılık ayırmaktadır.

Bankaların ayırdığı karşılıklarla ilgili olarak ise 5411 Sayılı Bankacılık Kanunu'nun 53. maddesinde bankaların ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak ayırdıkları özel karşılıkların tamamının ayırdıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilebileceği ifade edilmiş olup, genel kredi karşılıklarına ilişkin herhangi bir düzenlemeye yer verilmemiştir. 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 11. maddesinde de, Bankacılık Kanunu'na göre bankaların ayırdıkları genel karşılıkların, kurum kazancının tespitinde indirim olarak dikkate alınmayacağı hüküm altına alınmıştır. Bu nedenle, bankaların BDDK tarafından yayımlanan Karşılık Yönetmeliği çerçevesinde ayırdıkları özel karşılıklar vergi matrahından indirim konusu yapılabilmektedir.

Ancak, Bankalar Kanunu'nun 53. maddesindeki düzenleme sadece bankaların ayırdığı özel karşılıkların gider kaydına izin verdiği için finansal kiralama şirketleri ve diğer şirketlerin ayırmış oldukları karşılıkların bu kapsamda değerlendirilmesi mümkün değildir. Bu nedenle finansal kiralama şirketleri, faktoring ve finansman şirketlerinin ayırdıkları özel karşılıklar ancak Vergi Usul Kanunu'nun 323'üncü maddesinde düzenlenen şüpheli alacak karşılığı hükümleri çerçevesinde gider kaydedilebilir.

Vergi Usul Kanunu'nun 323. maddesine göre, dava veya icra safhasında olan ya da yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş bulunan dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük alacaklar şüpheli alacak sayılmaktadır.

Ayrıca, bu alacaklar için herhangi bir teminatın bulunmaması gerekmektedir. Bu koşulların gerçekleşmesi durumunda söz konusu alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte karşılık ayrılması mümkündür.

Finansal kiralama şirketlerinin ana faaliyet konusu bankalar gibi kredi ve fonlama olduğu halde bankaların ayırmış olduğu karşılıklardan özel karşılıklar kurum kazancından indirim konusu yapılabilecek finansal kiralama şirketlerinin ayırmış oldukları özel karşılıkların indirim konusu yapılamıyor olması haksız rekabet yaratmaktadır.

Bu nedenle finansal kiralama şirketlerinin ayırmış oldukları özel karşılıkların kurum kazancından gider olarak indirim konusu yapılabilmesi için Kurumlar Vergisi Kanunu'nun "İndirilecek giderler" başlıklı 8. maddesinde bir düzenlemenin yapılmasının uygun olacağı görüşüdeyiz.

8. Yürürlükten kaldırılan yatırım indirimi uygulamasının finansal kiralama şirketlerindeki etkisi

08.04.2006 tarih ve 26133 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5479 sayılı Kanun'un 2. maddesiyle GVK'nun 19. maddesi yürürlükten kaldırılmış ve yatırım indirimi istisnası uygulamasına 01.01.2006 tarihinden itibaren son verilmiştir. Ancak, aynı Kanun'un 3. maddesiyle GVK'na eklenen Geçici 69. madde ile de, mükelleflerin yatırım indirimi istisnasının kaldırıldığı dönem itibarıyla hak kazanmış oldukları yatırım indirimi istisnası tutarlarını kullanmaları bir süre ile sınırlandırılmıştır. Buna göre, mükellefler mevcut yatırım indirimi istisnası tutarlarını 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait kazançlarından indirebilecekler; ancak söz konusu yıllara

ilişkin olarak beyan ettikleri kazançlardan indirilemeyen bir kısmın kalması halinde, kalan tutarları 2008 yılından sonraki yılların kazançlarından indiremeyeceklerdir.

Ekseriyetle leasing şirketlerinin Gelir Vergisi Kanunu'nun gerek 19. gerekse de Geçici 61. maddesi kapsamında hak kazanılan ancak kurum kazancının yetersiz olması sebebiyle kullanılamayan yatırım indirimi tutarları bulunmaktadır. Söz konusu düzenleme gereği bu tutarlar 2009 yılında verilen geçici vergi beyannamelerinde beyan edilen kurum kazancından indirim konusu yapılamamıştır.

Vergi mükelleflerinin hak kazandıkları yatırım indirimi tutarlarının kullanım süresini sınırlayan GVK'nun Geçici 69. maddesi, kazanılmış hakların korunması ve hukuki güvenlik ilkeleri açısından Anayasa'ya aykırılık teşkil ettiği söylenebilecektir.

Birçok leasing şirketi önceki dönemlerden devreden yatırım indirimi tutarlarını 2009 yılına ilişkin geçici vergi beyannamelerinde istisna olarak kullanamamıştır. Bu nedenle 2009 yılına ilişkin geçici vergi beyannameleri Anayasa'ya aykırılık gerekçesi ile ihtirazi kayıtla beyan edilerek dava yolu seçilmiştir. Bu konu ile ilgili gelişmeler dava sonuçlarına göre şekilleneceğinden ileriki günlerde uygulamanın nasıl bir seyir göstereceği merak konusudur.

9. Sonuç

Rekabetçi dünyada alternatif bir finansman kaynağı sağlama işlevi gören finansal kiralamanın ülkemizde arzu edilen seviyeye gelmesi, dünyadaki gerçek leasing uygulamalarına erişebilmesi ve finansal kiralama işlemlerinin artık taksitli satış yöntemi olmaktan çıkıp, gerçek bir fonlama olarak kabul edilebilmesi için mevcut yapının iyileştirilmesine ilişkin birçok girişime ihtiyaç duyulmaktadır. Bunlardan en önemlileri yeni finansal kiralama kanunu ve buna paralel olarak vergi mevzuatında yapılacak değişiklikler ile akabinde yayımlanacak uygulama tebliğleridir. Bu sayede operasyonel ve vergisel problemlerin çözüme kavuşturulması mümkün olacaktır.